س.ا.س سٽِي سکر ڊاٽ ڪام

www.sascitysukkur.com

ڪلهي پاتم ڪينرو

ڊجيٽل پبلشر

سنڌي ادبي سنگت شاخ سٽي سکر

(ڊجيٽل ڪتاب) پبلشر

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

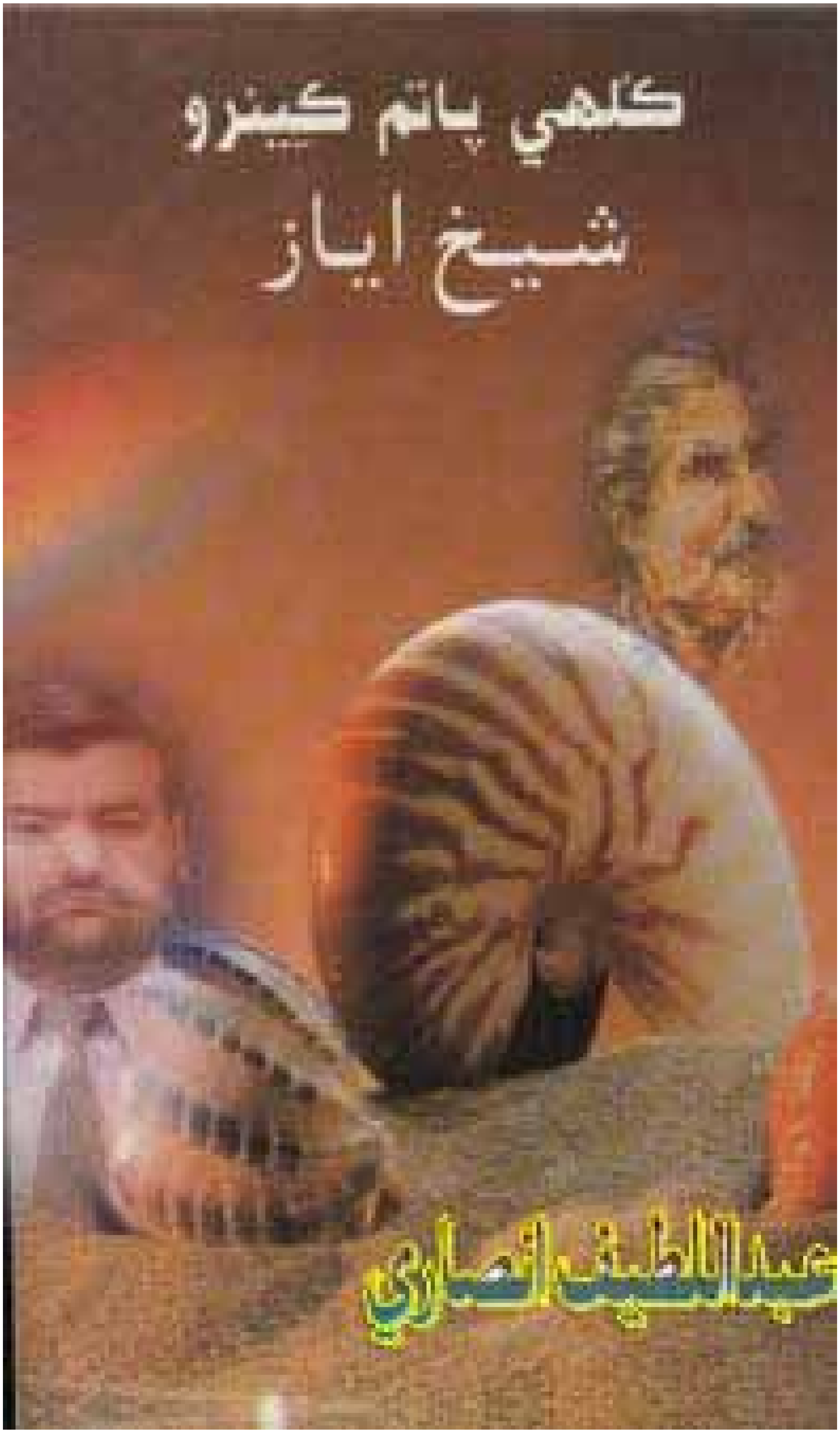
ڪلهي پاتم ڪينرو
شيخ اياز
عبداللطيف انصاري

فهرست

❋ پهريون پنو (ٽائيٽل)

❋ ٻہَ لفظَ

❋ مهاڳ (شيخ اياز)

❋ بيت

❋ دوها

❋ گيت

❋ غزل

❋ وايون

پہ لفظ

دوستو !

اداري ، سنڌي ادبي سنگت شاخ سکر سنڌيءَ پاران جڳ مشهور سنڌ جي عظيم شاعر محترم شيخ اياز جو چوٿون ڪتاب، ”ڪُلهي پاتم ڪينرو“ پبلش ٿي اوهان جي برقي پردي جي آڏو پيش ٿي چُڪو آهي.

دوستو !

اداري جو اهو ئي مقصد آهي ته اوهان دوستن جي پڙهڻ جي معيار ڪي ڏسندي اسين اوهان لاءِ عظيم سنڌي ادب پيش ڪريون جيئن اوهان پنهنجي دؤر ۽ اڳ جي دؤر جي عظيم ۽ ڪلاسيڪل ادب کان روشناس ٿي معاشري جي لاءِ سگهارا فرد بڻجي سگهو. هن ڪوشش کان پوءِ محترم شيخ اياز جا ٿي ٻيا ڪتاب به ڪمپوزنگ هيٺ آهن، جن کي به جلد ئي اوهان جي ڊجيٽل اسڪرين جي آڏو آندو ويندو.

اسان کي اميد آهي ته اوهان، اداري جي هن ڪوشش کي تمام گهڻو پسند ڪندؤ ۽ پنهنجي قيميتي راءِ سان اسان کي نوازيندؤ، جيئن اسان اوهان ۽ سنڌ ڌرتيءَ جي بهتر نموني خدمت ڪري سگهون.

مهرباني

اوهان جي مشوري جو منتظر
عبداللطيف انصاري
شمس آباد سکر سنڌ
فون : 0333.7146119
اي ميل : abdullateefansari@yahoo.com

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

سُهاڳ

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

مهاڳ

ــ جي سماج کان فرار ممڪن آهي، ته اهو انهيءَ زمين کان فرار آهي، جنهن مان ارٿ جي پرورش ٿئي ٿي. گوگيءَ ۾ ماياڪو وسيڪيءَ * جو فرار آپ ـ گهات جا ٻه مختلف طريقا آهن. ٽيون طريقو اهو آهي، جو مون چونديو آهي، پنهنجي ويساهه جي چند چاڻ ڪري، بنيادي ڳالهيون ڳولهي لهان، هر عارضي ۽ مصلحت آميز ڳالهه کي ٽڏي ڇڏيان ۽ پنهنجي ڳالهه تي اٽل ٿي بيهان ۽ ان لاءِ مونکي جيڪي به سهڻو پوي ، اهو سهان.

—

هر عظيم فنڪار پنهنجي دور کان اڳ ۾ پيدا ٿيندو آهي.

—

تاريخ گواهه آهي ته ڪڏهن به جبر و ستم ۽ رسم و رواج جي ماتي پاٽيءَ زندگي پيدا نه ڪئي آهي. هر دور ۾ اهڙي انسان جي ضرورت آهي، جو ان ۾ پٽر اڇلائي، ولوڙا پيدا ڪري. زندگيءَ جو مدار هميشه انهيءَ تحرُڪ تي آهي، جو هڪ انوکو اڙٻنگ انسان پيدا ڪري ٿو. انهيءَ زندگيءَ جي واسطي هر قوم کي ڪي جوکا کٽڻا آهين ۽ ان کي ڪفر ۽ بغاوت کي ڪجهه جاءِ ڏيڻي آهي. جي ان کي زندهه رهڻو آهي، ته ان کي اهو جوکو ضرور کٽڻو آهي.

ـــ هر برٽ ريڊ

(” شاعري ۽ انارڪزم“)

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

- پال گوگي : مغربي مصور، جنهن کي مغربي سرمائيدارانہ تهذيب سان بي انتها نفرت، پونوچ سمند تي هڪ فرينچ ڪالونيءَ ٿهتيءَ ۾ وٺي وئي ، جتي هن تهذيب کان پري پاقي زندگي گذاري ۽ زندهہ جاويد نقش تخليق ڪيا.

ماياڪوسڪي ـ روس جي انقلاب جو عظيم شاعر جنهن انقلاب کان پوءِ سياسي ۽ سماجي فضا ناسازگاريءَ سبب خودڪشي ڪئي.

” اڄ وچ ختم ٿي........
مان اڪيلو بيٺو آهيان.....
هي جيون کيڙو نہ ڪٺن ۽ منهنجو پڙائون رستو ڪيترو نہ لمبو آهي! “
(روسي شاعر، پاسترنڪ)

” مان انهيءَ ساراهہ جو مستحق نہ آهيان،
سچ پچ، منهنجا دوست، منهنجو جيءُ جلڻ لڳي ٿو.
جڏهن تون منهنجيءَ سچائيءَ جي ساراهہ ڪرين ٿو.
مان انسان وانگر رهان ٿو نہ چيتي وانگر،
منهنجي ستم زده دل ۾ خوف جو آستان آهي.
اعتبار ڪر تہ مان خوف زده آهيان! مان خوف زده آهيان!
ها ، پر ـــ
مون کي موت کان بہ وڌيڪ خود فريبيءَ ذلت جي زندگيءَ کا خوف ٿئي ٿو.“

(هنگريءَ جو شاعر، زولتن زيلڪ)

تون ٺڪر جي ٿانوَ ۾ پاٽي پي رهيو آهين، مان توکي بلور جي صاف ڪوزي ۾ مئہ آڇيان ٿو. تون منهنجيءَ مئہ کان ڇرڪين ٿو، ڇو تہ تون انهيءَ بيٺل تلاءَ جي پاڻيءَ تي هري ويو آهين. توکي اهو ٻاڙو پاڻي گهر ويٺي ملي ٿو، تنهنڪري تون اها تڪليف بہ نہ ٿو وٺين تہ تون اهو شفاف جهرڻو ڳولي لهين، جنهن جي پرتان تنهنجا وڏا ڪجھ صديون اڳ لڏي آيا هئا، مون انهيءَ ساڳي جهرڻي جي پاڻيءَ تي انگور جون وليون پوکي، انهن جي ميوي جي سر مان هيءَ مئہ جوڙي آهي. تون انهيءَ مان چڪي چکي ڏس. شايد اها تو کي امر ڪري ڇڏي.....

شيخ اياز

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

ٻيٽ

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

ڪنهن جي لاءِ ڪماچ ، صديون رهيو سانت ۾،
سارو ڏيهه ڏياچ، مگٽو ڳوليو ماڻهو.

آڌيءَ رات اداس، ان تي آرتيون آگريون،
ماڻهوءَ ماڻهوءَ ماس، ڪوري آيو ڪينرو.

ساڳي ساڃهه آگريون، ساڳي ساڃهه ساز،
مان، منهنجو آواز ڪنهنجون تو ڪارون ڪاري.

نڪتا تنهنجي تند مان، ٻهه ٻهه ڪري ٻاڻ،
ڄر آ تنهنجي چاڻ جي، سازن منجهه سڄاڻ،
آٽي تو اهڃاڻ، ڪهڙا ڪهڙا ڪينرو.

چانئٺ چانئٺ چنگ، چوريم چوڏهينءَ رات جو،
لوٺيون ڪيئي لوڪ جون، نڪتيون اوڙهي ننگ،
چي،”هي ٽيندو ڪير آ اڻ ڪوٺيو اڙٻنگ“،
ڏاهپ ڏاهپ ڏنگ، پهتو جنهنجي ذات مان.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

ڳائيندي وچ ڏڳ، جهمريون هنيون جندڙيءَ،
هڪڙي هٿ ۾ ڪينرو ، ٻي هـٿ تنهنجي چڳ،
ماڻهوءَ جا مارڳ، ڪنهن ڪنهن ۾ ڪيئن ٿو لچين.

تو جا سمجهي سٽ ، سا آهي ڪاتيءَ ڪوٽ،
ڳائي ڳائي ڳوٽ ، ڪهندو ويو ڪينـرو.

تو جا سمجهي سٽ، سا آهي وائيءَ وڏُ،
گهارا وجهي گهاوَ سان، ڏاري ڏاڍي ڏڏُ،
هيٺا هانو نہ ڪڏُ ، ان مان پنهنجو اسـرو.

تو جا سمجهي سٽ، سا آڳ اٿئي انمول،
جنهن جي سوچ سماج کي،ڪري رکَ رتول،
ٻارڻ ٻاري ٻول، جرڪـائي تو جندڙيون.

تو جاسمجهي سٽ، سا پڙڪي تہ پونچال،
ڏاهي هٽي ڏير ۾ سارو خام خيـال،
پٽ مٿان پامال، ڪري ڪنگرا ڪوڙ جا.

WEBSITE: **www.sascitysukkur.com**
E-MAIL : **abdullateefansari@yahoo.com**

تو جا سمجهي ست ۽ سا اڄ تائين اتهاس،
جنهن ۾ ڪر موڙي اٿيو، ڪوي ڪاليداس،
آيو جنهن جي اوٽ مان، ودياپتي واس،
ٽئائيءَ جي ٽيٽ تي، جنهن جو نينهن ـ نواس،
جنهن ۾ منهنجو ماس، ڪوري آيو ڪينرو.

تو جا سمجي ست ۽ سا سپنن جو سنسار،
آٽي بوءِ بسنت جي ۽ هنئين وجهي هار،
جوڙي سو جنسار، جنهن ۾ موت مري وجي.

آءُ ٽئائي آءُ، تنهنجي ڪهه منهنجو اکيون،
ڏس مون تنهنجو ڪينرو، پوريو ناهه پاءُ،
ساڳيو جوڳ جڙاءُ ۽ ساڳيا سڏڙا ساز جا.

آهيان آءُ اسات، تنهنجي مڌ جي او ميان،
تون، سا ڪوءِ ڪلال جي،جنهن مان منهنجي واڻ،
توکان ٻاهر ٻاٽ، تو تائين آ سوجهرو.

آندي مون سا اوت، جيڪا تنهنجي جام ۾،
ماري ناهي موت، جنهن جي ڄر جنهن جي ڄيپي.

اڄ ۾ هيس شاهه، شل مونکي سمجهي سگهين،
سنڌڙي تنهنجو ساهه، جرڪيو منهنجي جيءَ ۾.

ڇڙ تون مونکان پوءِ، ڪنهنجو ٿيندين ڪينرا،
واڪا ڪندي ووءِ، صديون تو لڙ سنڌڙي.

ڇنگ ڪٽي ڇوڪٽ، رڳي ڪير رتول جي،
سنڌڙيءَ، او سورٺ! ٻيجل سڀ ٻجهي ويا.

سگهه ڏي اهڙي سچَ، منهنجي جڪڙيل جيءَ کي،
ٻڇي ٿئي ٻڇ، ته ٻه چوان جو ڇوٽو هجي.

ڇڪيءَ ساڻ ڇني ، ڪڙيون تنهنجي ڪوٽ جون،
چڙهي پوري چوٽ تي، ڏنم پيچ پني،
مونکي ڏات ڏني، اهڙي سگهه سوير ۾.

مون وٽ پيو ڪجهه ڪين، آهي اڄ ان ڪان سوا،
هان، هيءَ منهنجي بين، جرڪي ٿي جنهن مان ڇپي.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

روئي پئي رَتُ، سڏڪا پري سنڌڙي،
وهه تي لڳو وات ۾ پينر مونکي پَٽُ،
هي پورو پربت، آخر ڪيئن پٽون تئي.

ڪنڌيءَ متان ڪنڌ، نائي رنو ناڪئو،
سائين! تو سڳنڌ، ڪشتيون سڀ ڪاڏي ويون.

ڪنهنجي ڪشتيءَ ڪاڻ، واجهائين تو، ويسرا!
ڪوبہ نہ ايندو هاڻِ، مانجهي سڀ مري ويا.

ڪڏهن ڪرندي ڪاڪ، ڪڏهن ملندو مينڌرو؟
پچان وڏي واڪ، سڏ بہ ڏئي ڪو سنڌ ۾.

آيل هاريان آنءُ، هنجون ڪنهن جي هنج ۾،
دکي سارو ديس آ، هر ڪنهن هيٺو هانءُ ،

جنهن کي ڏڍُ نہ ڏانءُ، سا ڪيئن ڪاتي ڏينهنڙا.
ماٺهوءَ منجهہ مرون، اڳي ڪان اڳرو تيو،
چاتيءَ چاتيءَ چپ آ، تيو پيار پٽون،
چارڻ اجان تون، چورين پيو چنگ کي.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

ماڻهوءَ ماڻهوءَ ميرُ، ڇڻي پيو ڇت مان،
ڀڻڪي پيو پِت مان، واڇوڙي جو وير،
ڪُتِيا ۾ تون ڪير، جرڪائين ٿو جوت ڪي.

ڪوڙي ڪچ تي سنڌڙي، هنيون نہ هرڪاءِ،
مٽئي - موهي ماڻڪي! هاڻي بہ پڇتاءِ،
ليلان تي ليلاءِ، تہ سگهو پائين پيار ڪي.

ووڙيندي وَٽُ، ووءِ، هاڻي پير پنهونءَ جا،
وهاڻيءَ ويا، ويسري! پتو ڪونہ پيوءِ،
شال ليئي لوءِ، آريءَ ڪي اوڏي ٿئين.

اوري اڄ تہ اڳهان، ڳوڙها تنهنجي ڳل جا،
ڪيڏا ويل وهي ويا تنهنجي ٻچڙن سان،
ڏرتي، ماءُ! متان پٽي پاراتو ڏئين!

ڏاندي ڪپيئہ ڏار مان، يا تو ڪپي ٻانهن،
ڏرتي ڏرتي دانهن، جنهن جي پيڙا مان پڳي.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

هاءِ پواني پونءِ ۾ روڪي ڪو رَتُ چاڻُ،
ماڻهوءَ ماڻهوءَ ساڻ، ڪيڏا ڪيس ڪري چڪو!

موتي ملندؤ شال، منهنجا سرتا سنگيو!
ميڙو ڪندؤ ماڳ تي، اوريندؤ احوالَ،
جيءَ سوين جنجال، سڪ اهائي ساهہ ۾.

وڃو نہ ويراڳيو، هٿ بہ ٿيندو سوجهرو،
منهنجو جيءُ جڏو الا، تنهن سان ساٿُ ڏيو،
اجهو ڏينهن ٿيو ، ڪيسين رهندي راتڙي.

ڪاڏي هليو ڪاپڙي، ههڙي ڪاڪ چڏي،
وهاٽيءَ جو ٿا وڃو، ڪهڙي لوءِ لڏي،
آڏيءَ رات اڏي، اوڏا منهنجي پکڙا!

ڪڏهن ايندين ڪانگ، ڪٽي ڪانگون قرب جون،
ستبا ڪڏهن سانگ، ماروئڙن جي ميڙ جا.

آءُ ڪنياتا آءُ ڏي ڪا سُڌ ساٽيهه جي،
ڪوئي واءُ سُٽاءُ سانگين جي سرچاوَ جو.

آڌيءَ رات اروڙ تڏو ساهه پري چيو،
مورک هاٽي موڙ پٽتي واڳ وجود جي.

شال وسين او سنڌڙي، تنهنجا ڪيت وسن،
واهوندي جي واءُ ۾ مارو شال ملن،
جن جي ڪوٽ ڪڙن، جهوريو منهنجي جيءَ کي.

شال وسن هي ڪيت، جت ڪلٽيون ڪيڪارين،
پانڌيئڙن کي پياس ۾ پاٽي پيئارين،
جيءَ کي جيئارين، جت اربيليون اوت سان.

وِڄَ ورٽيون، من مهٽيون، ڪنوٽيون جن جا ڪيت،
مون تي پانيون بيت، آهن پوريون آيتون.

جهوڙا، جهائين، جهومڪيون، ڪلٽا ماٽهو، ڪيت،
ساري بر ۾ بيت، چارڻ چونديندو رهيو.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

تون تو چوندين ڪڪ، مان اڏران آڪاس ۾،
تون چا چاڙين آهي جا، لونءَ لونءَ منهنجي لَڪَ،
پويارِيءَ جا پک، آڪيري - اوڏائتا!

مسجد مندر رک، رکوالا ان رک جا،
ڪيئي ملان مولوي ، پنڊت مارن جک،
اوري آءَ الک، ڏيئو تي توکي ڏسان.

تنهنجي پير چهان، ڌرتي منهنجي مائڙي،
ياڪر پايان پاوَ مان، ماڻهوءَ ماڻهوءَ سان،
آءٌ نہ ٻيو ڄاڻان، مذهب منهنجو ماڻهپو.

مذهب منهنجو ماڻهپو، دين ڌرم سڀ ڌوڙ،
پرڪي ڳالهہ پروڙ، او ڪاٽيارا ڪوڙ جا.

پرينءَ ڪي پهچاءِ او ڪانگا منهنجون ماڻڪيون،
جنهن جي سونهن سواءِ، ڏسان تہ ڌوهي ٿيان.

مالها ! نہ مرجهاءِ، آيو ڪي آيو پرين،
هنيو منهنجو هاءِ، ڪنهن ڪي پائي ڪيتڪي.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

سپنن ساڻ سجاءِ، جهروڪا تون جيءَ جا،
سونيون ڪڙيون ڪوٺ جون، پيرن منجھ نہ پاءِ،
گهورِي! نہ گهيراءِ، ويجها آهن واهرو.

ڪانئر ڳولي ڪالهہ، سياڻو سرويچ جو،
ماضيءَ ۾ مرٽينگ ئي، ڊوندييندو آ ڊال،
وڏُ وڏُ ، جيئين شال، مُڙئي ڏس نہ ماڳ ڪي.

ٻُوجھ وڏايا ٻوجهہَ، سرتيون منهنجي ساھ جا،
ڪڏهن راتيون روجھ، ڪڏهن هاٿي هانوَ تي.

ڏَنَ سارَي جِي آهي جَي، ڌرتي ڌياٽي،
پوءِ بہ پنهنجي جندڙي ڪنهن ڪنهن چو ماٽي؟
ڪنهن ڪنهن جو سنسار ۾ سُک چو آ ساٽِي؟
آخر چا چاٽِي جوڙيئہ جوڙ جهان جي!

وڏو نانءُ الله جو، پر جي ڪجي ڪَٽ،
ان ڪان وڏي وَٽَ، ٻاجهارا هي ٻاجهري.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

ڍوڍي جهڙي ڍال ، سرتيون ڪائي ساهه جي!
جوڙيا خام خيال، ماڻهوءَ مورک ڪيترا.

بجڙي ٻُڪ بلا، ديوانا دانا ڪيا،
اڄ داتا جي دان جي، ڪنهن کي ڪاڻ نہ ڪا،
گوليءَ سان گهربا ، ڪٽا پنهنجي ڪيچ جا.

اوير سارو آڳ، ڄَرَ وچڙي نڪتيون ڄيبون،
ڏرتي! تنهنجي داڻهن سان، جرڪي منهنجي جاڳ،
اڄ رَتُ - ورنا راڳ، اڙپيان تو توکي امڙ.

هيءَ رتُ - ورني رات، سڏڪا ڪيئي سانت ۾،
ساري رين صليب تي، بيٺي نہ برسات،
ڏس ڏس مونکي ڏات ڪوڪا هنيا ڪارڻي!

اڄان سچ سماج، سمجهي ڏاڍي دير سان،
اڄان توتي تاج ڪانئر رکي ڪنڌِ جو.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

ڪاڏيءَ هيٺان هٿ، پرووِن ڪتيون پونءِ ٿي،
گهوڙا ويا گهائجي، رڻ ۾ روڪي رَٿ،
هيٺان سارا سَٿَ، مٿان ڪڙ ڪڙ ڪانوَ جي.

سرڙيون سريءَ ڪاڻ، لٿيون لامارا ڏئي،
ڪوندر هيءَ ڪتار آچونءِ هٽين ٿو هاڻِ؟
رڻ ۾ رتوچاڻ، چا ڪان ٽئين چيگرا.

سج لٿو ٿي، لاش جا ، نوڙيل هيا نيڻ،
ڪيئن ورائي ويڻ، ڪهڙو منهن مٿي ڪري.

برسيا مٿي بم، دونهين سان دانهون اٿيون،
ڏاري ويا ڏيهه کي چيري ويا چم،
اڙي او آدم، هيا، هي چا ٿو ڪرين!

ناگاساڪي ناهِ ، آهي تنهنجي آرسي،
سانيي جا تو ساهه ۾ پنيٺ ٿي سا باهه،
سياڙو ٿي ساچاهه، اچا ويل وئي نه آهه!

جهر مر سارو جهانُ، ڪينءَ پسائي ڪوڪلي،
ڪڏهن ڪاٽيارو نہ هو اڄ جهڙو انسان،
نہ ڄاڻان نادان، ڪڏهن سمهندو سُک سان.

در در گهري دان، پالهو آندو پاند مون،
ڪجھ بہ نہ چاهيو مون ڏسي سيڪجھ جو شمشان،
هاٽي هان حيران، ڪهڙي منهن توکان مڱان.

آندي مون اڌ رات، ڪنتو ٿاهي ڪيتڪي،
هارَي پنهنجو هينئڙو، مجي پنهنجي مات،
نِوڙي منهنجي ڏات، متان پير پري ڪرين!

مڙهيون ٻوٽيون من، ٿاڪُرَ ڪاڏيون ٿوڪريون،
ڪينياتا ڪيڏوٽا، پسي ٿيا پَرَ سنَ،
دور ٿيا درسن، ڪاڪِ ٻلايا ڪاپڙي.

ان جي گود سواءِ ، آٿت ناهہ اتامرا،
لوليون ڏئي تولاءِ، آيل آد جڳاد جي.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

چانئي آهي چانوَ، ڪائي ڪوءِ ڪلال جي،
گهاٽي ماٽي مٿ ۾ پرسان ٽڏا ٽانوَ،
ڪوري ـ ڪاٽا هانوَ، آءُ تہ ٽانئينڪو ٽئين.

او ڪنهن جي سرهاڻ، ڪامهہ آندي ڪانڌيو،
ترسو ترسو هاڻِ، آءٌ نہ هلندي هوت ريءَ.

اوهيري ڪئي اوڪ، تنهنجو جيءُ جهري پيو،
لک نہ پئي لوڪ، ٽاڙا ! تنهنجي ٽانگهہ جي.

ايري اُلري آءُ، ٻڄي واڳهہ وجود تي،
ساري سرت سماءُ، جهونجهاڙي وچ جيءَ مان.

پٽر ۾ پيهي ، گهڙيم تنهنجيءَ گهُور کي،
پرين پرڏيهي، ويجهو آن ، وجود ڪان.

مان ريڪون تون رنگ، مايا ساريون مورتون،
تنهنجو منهنجو سنگ، آهي آد جڳاد ڪان.

مان ٻونديءَ جي ڍار، سڙهه سان چنڊ چري پيو،
تڪ سان وهندي تار، ڪٽ آهي منهنجو ڪنڌي.

پورنما پرڏيهه، نؤڪا ٽڏي نير تي،
ساريو مون ساٽيهه، ڀنيءَ ۾ ڀڻ جهڻ ڪري.

آڌيءَ رات اُلَير، ڏني چنڊ چڪور ڏي،
پرجهي پرجهي پير، ڪيسين ڪٽندين ڪارٽي.

مارڳ دور مهل، وهامي ٿي وائڙا!
ڪيئن چونءِ ڪهل، پانڌي پنهنجو پاڻ تي؟

سانجهيءَ وڳو سنڪُ، پنڌ نہ پنو ياتري،
ڀيرو ڏاهي پنڪُ، اڏري ويندو اوچتو.

تون ڪانڌي تون ڪنڌ، تون ئي سانگ صليب جو،
تون ئي منهنجو پنڌ، تون ئي ٿو مونڌي اچين.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

ڪنهن هيءَ اٽي اک مان،
جنهنجي پويان موهجي،
نکي واٽ سنئين، نہ ڪي ساٿي سچ جا.

تون ئي منهنجي لوچ آن، تون ئي منهنجي سوچ،
پانهيءَ لاءِ پروچ، ڪارون ڪرين ڪيچ مان.

ڪي ڪي اکيون اوپريون، توڙي چاڻ سڃاڻ،
ڪي ڪي اکيون آرسيون ، جن ۾ نينهن نياڻ،
ڇڪجي پنهنجو پاڻ، جڙجي وڃن جيءَ ۾.

ڪامڻ وانگر ڪير؟ آيو آهي اوچتو،
پٽ تي جنهن جو پير، جهڙي باک بسنت جي.

پرينءَ جي پهراڻ ۾ ڪٿوريءَ خوشبو،
جڏهن اچي جُوءِ واسَي وڃي واس سان.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

ڪنهن جي ريجھ رهاڻ، ڪنهن جي ڳالھ ڳراٽڙي،
گيت پري آهي گودڙي، چڻ تہ ڪويتا ڪاڻ،
سوچي ڳول سڄاڻ، وانجھي ناهيان وٺ ڪان.

اڄان اوري آءُ، سُري منهنجي ساھ ۾
رچي منهنجي راڳ ۾ سرتي تنهنجو ساھ،
مئي پڇاڙاءُ گيتن ۾ گڏجي رهون.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

دوھا

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

پير ڪڙين ۾ چنگ چپن تي، مڏ ۾ آلو ويس،
چاهين چا تون، چارڻ؟ توکي چريو چوي تو ديس.

هاءِ اجاريون، اسرونديون، وک وک تي وهلور،
منهنجون اکڙيون هيٽيون هرٽيون، ڏسن اپ ۾ ڏور.

اڏرو منهنجا گيت - پکيئڙؤ، وجو وهائوءَ واٽ،
دور ڏڏڙ کان هن ڌرتيءَ جي ، ڇهو ڪتيءَ جي چاٽ.

او مڌماتا ورڏاتا! تو لکيو هيو هي ليک،
منهنجي سپنن جي امرت کي آهي وهه جو ڏيک.

هن چاتيءَ جي ڇهَ ڇِهَ ۾ آ ڪو اٽڪٿ امرت،
گهايو مونکي گهايو، پيئو پيئو منهنجو رَتُ.

گياني! تنهنجي گيان - چڪيءَ مان لهندي منهنجي اُڃ؟
منهنجو من آ مانسرور، تانگها تنهنجا پُڃ.

گهڙي گهڙي گلدان، انهيءَ ۾ رنگبرنگي پاپَ،
يونر يونر تي اڏريا جن مان، اڄ منهنجا آلاپَ.

آهي پراڻو پاپي هي من، چندرما جو چور،
هيءَ لُتي جيون جي جڳ جڳ مڳ، جڳ کي نند آ گهُور.

هيءَ چاندوڪي، هي پيتل من، هي سيتل آڪاس،
امرت - رس تي ويو آهي چڙهَ تنهنجومنهنجو ماسُ.

تنهنجو سندر روپ، انهيءَ تي چوڏهينءَ چند چٽاءُ،
منهنجي من ۾ ڪيپُ، نديءَ جو هيج - هندورو، واءُ.

آهي ڳچيءَ ۾ منهنجي، گوري، تنهنجي گوري ٻانهن،
نند پئي آ چاندوڪيءَ ۾ ، منهنجي من جي دانهن.

جيئنداسين تہ ائين ئي رهندو سندرتا جو سنگ،
پنهنجي منهن تان مور نہ لهندو، مڌُ جو ريٽو رنگ.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

جيئنداسين تہ ائين ئي رهندو هي من مست مگن،
مڏ جي جوت سدائين جلندي، پرندو پيو جيون.

ساڳي پورنماسي آهي، ساڳيو آهي آڪاس،
هاڻي چونہ تئي تو پيدا ڪوئي ڪاليداس!

دکياريءَ کي دان نہ ڏيندين؟ سٽندو رهندين سئن،
ڪيسين مونکان ڇپندو رهندين، منهنجي چت جي چئن.

پاڻيءَ ۾ پاريهر وهنجي، ڪنڌڙي پنهنجي ڪينءَ،
ان کي ڏسندي منهنجي من جي مونجهہ لهي وئي ڪيئن.

وڻ وڻ کي مون ياڪُر پائي، چيو تہ "منهنجا ياءُ!
پهتو منهنجي من ۾ تنهنجي پن پن جو پڙلاءُ.

برکا رُت جي باک - ڦٽيءَ ۾ هيءَ اکيءَ جي اوٽ،
ڪير سَتي ٿي ان ۾ من جي گهري گهري چوٽ؟

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

اي ڏورانهان ڏسڪي توڏي ڪيسين پنهنجا نيڻ ڪٽان!
ويجهو مون کي ڪونه وڻي ۽ مان ويجهي کي ڪونه وڻان.

گيٽ

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

تون جي ايندين رات، الا او رات،
تہ منهنجي رات امر ٿي ويندي!

تون جي ايندين ميت، تہ هيءَ سنگيت امر ٿي ويندي،
مون ٻاري جا جوت، انهيءَ جي جيت امر ٿي ويندي؛

جي ڪاڏهن مات ، الا او مات،
تہ منهنجي مات امر ٿي ويندي.

تون جي ايندين ڍول، تہ ٻهه ٻهه ٻرندا منهنجا ٻول،
جهر جهر جرڪي پوندا جن ۾ منهنجا روح - رتول؛

وائي آئي وات، الا او وات،
تہ منهنجي لات امر ٿي ويندي!

تن من تنهنجي پيت، نچاور توتي منهنجا راڳ،
مان آهيان تنهنجي آهوتي، توں آن منهنجي آڳ،

توکي ڏسندي ذات، الا او ذات،
تہ منهنجي ذات امر ٿي ويندي!

توں جي ايندي رات، الا او رات،
تہ منهنجي رات امر ٿي ويندي.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

ترِ مِ ڪھڙا ٿاڪ،
ٽڪن جا
ترِ مِ ڪھڙا ٿاڪ!

واري ساري واٽ،
نہ ڪائي ڇانو نہ ڪائي ڇاٽ،
مٿان آ ٿاڪ:
ٽڪن جا
ٿا مِ ڪھڙا ٿاڪ!

ڀنيءَ نہ تن لئہ ڀونءِ،
ٽٽيءَ تي ڀير ڀڇي ٿيا ڀونِ،
چڪن ٿا چاڪ:
ٽڪن جا
ٿا مِ ڪھڙا ٿاڪ!

لٽي نہ تہ جي اڄُ،
وراٽي ڪيرِ سموري سُڄ،
وڃن ٿا واڪ،
ٽڪن جا
ٿا مِ ڪھڙا ٿاڪ!

ملِيو نہ تن کي ماڳ،
انهن جو ڳُلي ڳُلي پيو ياڳ،
ڪلي تي خاڪ:
ٽڪن جا
ٽا ۾ کهڙا ٽاڪ!

هيا هيا هيا، او......
دور وڃي تي نيا،
هيا هيا هيا!

ڪهڙي گهاٽ لڳي هيءَ نؤڪا، ڪٿي ڪٿي جيون،
چڪي پيو اڄ من ڪي سپني جهرو سندر - بن؛

هيا هيا هيا، او ....
دور وڃي تي نيا او ....

چانڊوڪيءَ ۾ چڙهندي پدما، تک سان وهندي تار،
لڙهندي لڙهندي پنهنجي نؤڪا، پهچي ويندي پار،

هيا هيا هيا، او ....
دور وڃي تي نيا او ....

بن مانجهيءَ منجهدار مٿان هيءَ نؤڪا ويندي دور،
ڪنهن ڏورانهين ڏيهه اسان کي چڪي پرينءَ جو پور،

هيا هيا هيا، او ....
دور وڃي تي نيا او ....

ساڳي بن ۾ مرگهه ۽ موهي، ساڳي ۾ سؤ واگهه،
سک جي سيج ۽ ساڳيو جيون، ساڳيو ڏک جي ڏاگهه،

هيا هيا هيا، او ....
دور وڃي تي نيا او ....

پنهنجو جيون آهي پيارا، جل - ڌارا تي جوت،
منڙي منڙي ننڊ اسان لئه ٻڄي ايندو موت:

هيا هيا هيا، او ....
دور وڃي تي نيا او ....

بنگالي گيت

چندبہ جڏهن جهرڻي ۾ وهنجي، ڪنول ڪنول شرمائي،
سانت، ڪنواري ڪنيا، منهنجي هردي کي هرڪائي،
منهنجي من مان ڪوئي مراري بن بن بين وڄائي:
نيل ـ گگن جون ڪيئي گوپيون،
جن سان راس رچائي.
مندبہ جڏهن منهنجو من موهي، جڳ ـ سندرتا گهائي،
دور نکٽ مان نڪري ڪوئي نير مٿان لهرائي.
مان پڪڙيان، هو پرڙا کولي، اڏري پاڻُ بچائي:
ڪوئي پيد نہ پائي هن جو،
ڪوئي پيد نہ پائي !

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

جر جي چر ڪنهن چاتي ڪانهِ،
لڙڪ اگهياسين لڪي لڪي،

چانئٺ تي چاندوڪي آهي،
هاءِ پر من جي چن ۾ چاهي:

ڪنهن به ته پاتي جهاتي ڪانهِ،
ڪل آئي ته به ڦڪي ڦڪي.

ساڳيو انبر ، ساڳي ڌرتي،
ساڳي آهي سڳنڌ انهيءَ جي،

آهي جا مڌ - ماتي ڪانهِ،
جنهن کي ساريان سڪي سڪي.

پريت به مايا ، روپ به مايا،
سار انهيءَ جي لهندي چايا،

جنهن آهي حياتي ڪانهِ
جنهن جي جوتي جهڪي جهڪي.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

من نگريءَ جي ڳلي ڳلي،
تنهنجي گهر سان وچي ملي.
رمتي جوڳيءَ بين ڪنئي،
در در ٻتڪي سئن هنئي،
مليو نہ هن کي دان دلي.
تو در موتي وري وري،
اڄ هن جيون - جهول ڀري:
ڳوڙها ڳاڙهي ڪلي ڪلي!
من - نگريءَ جي ڳلي ڳلي،
تنهنجي گهر سان وچي ملي.

سڻ هيءَ پيڙ پراڻي ووءِ

آرتي اوت اکين ۾ جنهن کي، جيءَ ۾ ڪيئي جل،
ڪانهن ڪماڻا، پينگ ٽيا سب پنهنجا ياڻا ووءِ
وستي ساري ويڻ، اسان جنهنج ۾ ويڳاڻا، ووءِ
ڇاتي پنهنجي ڇاٽي ووءِ.

جنهن ۾ ڏکڙا رهجي وينداءِ ڇڻندا رهندا پل،
هو رانجهوءَ سان رمتيون راتيون، هو ساجن جو سنگ،
هير سسئي وئي جنهنجي ڪارڻ سک جي سيج پلنگ:
آڌيءَ رات اڌاڻي، ووءِ

پهتي پهتي پار پرينءَ ڏي، ريتي رنگ - محل.
ور سا ڇائي، جنهن جو ڏکڙو سمجهي پيءُ نہ ماءُ،
جنهن جي من جي مام نہ ڇاٽي، پر ۾ بيهي ياءُ:
صورت حيرت هاٽي ووءِ.

منهن تي ناهِ مساڳ، تہ تنهن کي اک ۾ ريک ڪجل،
روز پڪاري توکي پنهنجي من موهن جو پيار،
جيون! توتي ڪهڙي سپني ڪيو آ ڪاري وار
ڏيندا وڍ وراڻي ووءِ

گهاوَ گهاوَ ۾ گونج انهيءَ جي، جنهن جي چوٽ اجهل.
سڻ هيءَ پيڙ پرائِي ووءِ،

ارتي اوت اکين ۾ جنهن کي، جيءَ ۾ ڪيئي جل.

(فريد جي ملتاني ڪافيءَ جو آزاد ترجمو)

غزل

پويون پهر ۾ جدائيءَ جاڳ۾
اپ ۾ چندرما جي آڳ

آس - اسونهان رڻ ۾ رات۾
گهايل گهوڙا ۾ بيوس واڳ

جهاڳي آئي جيون - ناوَ
ڪيئي ڪارونپار اجهاڳ

پهتا نيٺ ڪلالن ڪوءِ۾
پٿڪي پٿڪي منهنجا پاڳ

تنهنجي ماندي باندي آءٌ
امرت اوت مئيءِ جا ماڳ

ولهه ۾ وينا چيڙ اياز۾
پنيٺ ٻٽبا تنهنجا راڳ

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

موتئي جون مالهائون، منڊ،
من - مندر جي چانئٺ شام.

سانوڻ جي مڌ - ماتي رات،
اُڀ ۾ ڪيئي جلندا جام

چنگ چڙا چاندوڪي چيٽ
سهٽيءَ سير ، مرڻ مي مام

منُ راڌا جي روپ نہ آهي،
تون تہ اهو ئي آهين شيام

اُلري آءُ ورهہ جا واڳهہ،
من جي بن تي چانئين شام

پاهر رنگا رنگ شفق،
پيري ۾ پنڇيءَ جي شام

چؤڏاري سج - ورني ريت،
پنهنجا واريءَ تي وسرام

ساڳيو سامي ڪاپڙيو،
جنهن جا گيڙو گيت سٽيام

جنهن جون وايون مينهن ڦڙيون،
جنهن جا سر ساوڻ جــي شام

شِو جو سيس ، نہ ۔ ٿهنـدڙ نانگ
توهِہ آيا ڪيئي ڪلام

جنم جنم جي جيت اياز،
شاهہ، سچل ، سامي ڪجهہ نام.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

ڪهڙي ڪاريهر جو ڏنگ،
چورائي آيو آ چنگ

پي پي آيو سج سروپ،
ڪوئي اڏوتي اڙينگ

من جو ڪارونيار ڪنديون،
سرتي تنهنجو منهنجو سنگ

اڄ جو ڪائي بوند پئي،
جيون تي ويو سُر سارنگ

هاءِ ڪتي هوءَ سير مئي،
جنهن جي لاءِ رڙي تو ڪنگ

ان جي لوئي لاک - رتي،
مرندي منڌ ، شفق جو رنگ

سانجهيءَ مانجهيءَ بيٺ ، ٻگها،
پر تي آگ متان آونگ.

سري نہ پنهنجي سير سواءِ
ساموندڊيءَ جو ڪنهن سان سنگ

هاٿي ڄاٽي ڪير اياز
کهڙيءَ ڪوڪ ڪڪوريو چنگ.

نانگا مينهوڳيءَ ۾ مڇ
ڪاري نانگڻ جهڙي رات!

مسجد مندر سيڪجهه رڪ
جرڪي تي هيءَ ڪنهن جي ذات

واهيري جي وير هڳاءُ
آڪيري ڪي اوڏي لات

برکا رُت جي ڏنڌلي باک
نيڻ ندوريءَ جا برسات

قيدي چيتي جهڙو ڏينهن
زخمي هرڻيءَ جهڙي رات.

سنڌي شاعر باسي بيک
اردوءَ جي اڏ - جوتي ڏات.

مذهب جي مرٽينگ ڪيا
ساڳيا ڪوڙ ڪهاڙا ڪات.

سنڌڙي تنهنجو ساهه اياز
مري نه ٽيٽو آهي مات.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

سچ پنچي يا پنچيءَ جو،
وهندڙ پاڻيءَ تي پاڇو،

آيو آهين ڏينهن لٿي،
مڏ پي ڙڙندو ٿاٻڙندو.

ڪاري ڪٽچيءَ جهڙي رات،
پريت اسان جي آ پچرو.

وڻ وڻ تي ڪوماٺا ڪانو،
بن بن ۾ پڙلاءُ نہ ڪو.

ڀهڙي سانت سرءُ جو واءَ،
چو نہ پري آ پيالي تو؟

تن جي تؤنس سوا پي ميت،
ڪوئي ماڻهو ماڻهوءَ جو!

ڪير تتيءَ جا تاوَ سهي،
ڇن ۾ آهي چانورڙو.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

او مذ ماتا ميت ڪوي!
آئين امرت اوتيندو.

پل پل وهه جي آهي وٿي،
مک مک ۾ آ زهر پريو

پهتو تو وٽ چو نہ اُلاءُ،
جوالا جيون جو ڦاٽو.

چنڊُ تہ ملندو ڪونہ چڪور،
آءُ جهٽي ڪوئي ٽاندو.

پنهنجي سياست باد - فرنگ،
ڪوڙهيءَ پوڙهيءَ رنڍيءَ جو.

مذهب پنهنجو پاڻ مکي،
چوراهي تي آ چڪلو؛

ڪڪڙي ڪاڪ اڙي ڪاٺا،
هي آ مومل جو ڪوٽو.

اڄ ڪائي ڳجڳوڙ نہ آهي،
سارو بن آ سانتيڪو.

شينهن مري ويا باقي چا،
هي پنهنجا پنجوڙ ڪٺو.

شايد ويهي چَپُ ماري،
اڳتي ڪوئي آهيڙيو!

رهي نہ ڪائي چال چُپي،
ساري بن کي باھ ڏيو.

سنڌڙي تنهنجي سينڌ ڏسي،
رات ڀٽائي گهوٽ رُنو.

منهنجي من جي مٽيءَ ۾،
ڏاڙهونءَ جهڙو ڏنب ڦٽو.

هينئون گهايل هرڻيءَ جيئن،
سامهون سارو وارياسو.

وڏوا جو مڙهه آهي ادب،
اڄڪلهه سنڌي ٻوليءَ جو،

ويندو نيٺ وسامي هاءِ،
ٽمڪي ٽمڪي ڪو ڏيئو.

ڪيسين جلندي رهندي جوت،
ويري جنهن جو واچوڙو.

ڪرندا آخر ڪوٽ ڪڏهن،
مارونڙو او مارونڙو!

ٻولي گولي ناهي اياز،
ان جو وس فقط واڪو.

او مڌ ماتا هوريان هل،
منزل آهي هر هڪ پل.

منهنجي منهن تي تنهنجا هٿ،
ٽڙندو آهي جيئن ڪنول.

تياڳ وياءِ ويراڳ وياءِ
هئه هئه چوري تنهنجو چُل!

جنهن جيون ۾ مومل ناهين،
تنهنجو ڪهڙو ڪاڪ محل.

سانجهيءَ ٽاٽي پيءُ سَرو،
تنهنجو ويري تئي وياڪل.

ڪنهن جي ناهه هيءَ سراءِ،
رات گذاريئه هاڻي هلُ.

ان تي مڌ جو مينهن وساءِ،
ٽڙندو ٽانگڙ جئن پل پل.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

اڏري ڪائي لات ڪيان،
ڪيسين روڪيندو ان - جل.

تاڙي مار نہ جي آيو،
تنهنجي ماڙيءَ تي طوطل.

تنهن جيون کي آگ لڳاءِ،
جنهن ۾ ناهہ ڪرم جو ڦل.

ڪيچ هجي ڪيڏو بہ پري،
آريءَ پٺتان آءٌ اٿل.

تر ۾ ٿانئينڪو نہ ٿيو،
ڪوئي ڪوئي ڪارايل.

آخر ڪارونيار ڪري،
برسي تو ٻُٽَ تي بادل.

هي واريءَ تي وڏ ڦڙو،
هي سانوڻ جو سُرمندل.

اي ڪويل! هي نند ڦٽو،
تو جهڙو ڪو ڪوڪ ڪٿل.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

پهڳڻ پولي تنهنجي لاءِ
منهنجي ڪوتا آهي ڪجل.

سنڌڙيءَ کي سيباءِ اياز
پنهنجو گيڙو ويس غزل.

آڌيءَ رات يليءَ جي ياڻ،
تي اڄ چوڏهينءَ جي چانڊاڻ.

اوهيري جي اوڪ ته ڏس،
سياٽو تيءُ صراحي آڻ.

ڏي جنت مان جام پري،
پيءَ دنيا جي ڪنهن کي ڪاڻ!

منهنجي چانئٺ تي خيام،
روميءَ سان ڪئي روح رهاڻ.

اڳتي سب ڪافر جو ڪوڙ،
جيڪي آهي هتي آ هاڻ.

رات ملي وينجهر جي ڏيءَ.
جنهن جون اکڙيون هيري ڪاڻ:

جنهن جو مندر روپ سرير،
ڻاهيو آهي ڪنهن پوڄا ڪاڻ:

ڪارو ساگر جنهن جو روح،
جنهن جو جسم چٽي چانڊاڻ.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

اونهي جي بي انت صدا،
توکي ڪوٺي، ترهو تاڻ.

ڙڙندي ٽانگڙ آهي پيار،
جنهن سان ساسيءَ ۾ سرهاڻ.

پيو سڀ پاڇي جو پيچو،
جاني آهي جواني ماڻ.

باغي شاعر شيخ اياز،
آيو ڪيئن ٻڌائيءَ ياڻ!

ڪوئي انتيءَ جو امڪان،
سڏ پڙاڏو پئي حيران.

ترقي تي تهذيب اڃان،
ڪيڏو وحشي آ انسان.

ساڪيا پاپيءَ جا پنجوڙ،
هيٺو اڳ جهڙو حيران.

ساڪيءَ سوريءَ تي منصور،
ساڪيو سرمد تي بهتان.

ساڪي گانڌيءَ لئہ گولي،
ساڪيو لال لهوءَ سان گيان.

ساڪي چارڻ جي چڪيا،
ساڪيو شاعر جو شمشان.

اڄ بہ ذات مصور جي،
رت ۾ ٻوڙي ڪائي نانُ.

جاري ساري جنگ جدل،
عاري ساڪيو امن امان.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

اڄ بہ ويڙهہ نہ ٿي سوچي،
ڪنهن جو ويڙهو ٿيو ويران.

ڪنهن ماتا هي ممتا مُئي،
ڪنهن نينگر جو نڪتو پران.

ناگاساڪي ڪافي ناهہ،
سيکجهہ ناس ڪندو نادان.

ميخاني ۾ پيو نہ پتو،
ٻاهر رات هيو طوفان.

هاريو مئہ جو جام اياز،
ساڳيو نہ رهيو هي انسان.

اڇڙو آهين جي تون، آءُ
ڪيسين سنديان مان سوداءُ.

ڪنهن تي ڇاتو اي انسان،
توکي ڪهندو تنهنجو ياءُ.

جيون پوءِ بہ ڪري تو چوندب،
توڙي ڏي تو موت چتاءُ.

اندر سيخون ڪوٽ ڪڙا،
ٻاهر ڪونجون، هير - هڳاءُ.

اونهاري جي اوجل باک،
آءُ اڱڻ ۾ منهنجي آءُ.

او زندان جي ڪاري ولهہ!
تو ۾ آهيان آءُ الاءِ

وچ وچ موتي وچ وچ ويڇ،
گهايل ڇاٽي منهنجو گهاءُ.

مون کي ڪوئي ڪونہ پلي،
پيار نہ ڇاٽي تو پڇتاءُ.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

او منهنجا محبوب وطن،
توسان ساڳيو لونءَ لڳاءُ،

هي منهنجو مظلوم قلم،
سوچيو ناهہ جنهن سرچاءُ.

رتُ ۾ لت پت پنهنجو موت،
چاڙان تو پر منهنجي ماءُ.

منهنجي من ۾ آ منصور،
سوري جنهن جو جيءَ جڙاءُ.

سوچي قاتل جو قاتل،
آيو قتل تي ڪهڪاءُ.

پر جي ڪوئي نانگ هجي،
تنهن کان ڪھڙو آهي بچاءُ.

سُر جي بدلي ڏيين تو سونُ،
پو يي تو وٽ ناهہ وڪاءُ.

او وڻجارا وائيءَ جا،
من جو موتي ڪهڙو ياءُ.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

گھايل من جا گھايل گيت،
جن ۾ پيڙا جو پڙلاءُ.

جن ۾ ڏرتيءَ ڏرتيءَ ڏکُ،
جن ۾ ماڻھوءَ ماڻھوءَ گھاءُ.

ينيت ٻٽبا نيت اياز،
جڳ جڳ جلندا منھنجا ياءُ.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

وايون

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

پونءِ نہ آئي پانءِ، الا مان اڏري ويندوسانءِ،
الا مان اڏري ويندو سانءِ.

مونسان جاڙ نہ ڪر اي جيڏا، سچ ٿو آءٌ چوانءِ
الا مان اڏري ويندو سانءِ
نيٺ تہ پائيندي تون ، هاٿي پلي نہ مونکي پانءِ
الا مان اڏري ويندو سانءِ.

رهندي جيون جي جهرٽي ۾، هن جنڊڙيءَ جي جهانءِ
الا مان اڏري ويندو سانءِ.

ڳائي منهنجا گيت پيو پوءِ ، مونکي ياد ڪجانءِ
الا مان اڏري ويندو سانءِ.
الا مان اڏري ويندو سانءِ.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

تومِ مون مِ پيد نہ ڪوئي ، اڙي نديءَ جا نير
اڙي نديءَ جا نير

مان پڻ آهيان ، ڪائي جڳ جي سندرتا جي سير
اڙي نديءَ جا نير

منهنجي من ۾ چندرما جي آڌيءَ رات اڪير
اڙي نديءَ جا نير

منهنجي تن ۾ تات ائين جيئن گهلي ڏکڻ جي هير
اڙي نديءَ جا نير

توکي مونکي راس نہ آئيا هن ڌرتيءَ جا ڌير
اڙي نديءَ جا نير
اڙي نديءَ جا نير

ڪاري رات ڪَتيءَ جو پاچو، ڪيئي نيڻ نياڻ،
ڪيئي نيڻ نياڻ،

جر ۾ جهرمر ، گهرو ، ڪارو، پاڻيءَ جو پهراڻ،
ڪيئي نيڻ نياڻ،

منهنجي من ڪي موهي ويو هي مند بنا مانداڻ،
ڪيئي نيڻ نياڻ،

ڪوئي ناهه سڄاڳ سڪي ڙي ڪوئي ناهي سڄاڻ،
ڪيئي نيڻ نياڻ،
ڪيئي نيڻ نياڻ،

پنتي موڙ مهاڙ الو ميان،
پنتي موڙ مهاڙ!

چو تون اورانگهي آيو آن، سانگيئڙن جي سار،
الو ميان، پنتي موڙ مهاڙ!

ڪهڙيءَ سوچ ستيا هيئن لاهي، چت تان چندن - هار،
الو ميان، پنتي موڙ مهاڙ!

سرهي سيج چڏي تون نڪتين، ويڙهي ڪي ويچار،
الو ميان، پنتي موڙ مهاڙ!

ڪهڙي اٽڻ ڪي ارپي تو، تن جي تات تنوار،
الو ميان، پنتي موڙ مهاڙ!

ڪهڙي مارگ موهي آهي، تنهنجي نيڻ نهار،
الو ميان، پنتي موڙ مهاڙ!

اڳتي لڪ لڪ لڳ ڪانداري، وڪ وڪ ويريءَ وار،
الو ميان، پنتي موڙ مهاڙ!

چونہ چپر ۾ تون تو گهارين، ڪنهن ڍولئي جي ڍار،
الو ميان، پنتي موڙ مهاڙ!

سرچي جي سنسار نہ تو، تون جيءُ نہ وجھ جنجار،
الو ميان، پنتي موڙ مهاڙ!
الو ميان، پنتي موڙ مهاڙ!

ڪيچ وڃين ڪنهن ڪاڻ، پنهل تون موتي آءُ
پنهل تون موٽي آءُ

متي رات نہ رهندي ، رانول! جيون مايا ماڻ.
پنهل تون موٽي آءُ

ٻيهر هي ٻنيور نہ ملندئي، آءُ ٻليءَ جي ڀاڻ،
پنهل تون موٽي آءُ

هيءَ ڇاتي آتي جا آهي، تير انهيءَ تي تاڻ،
پنهل تون موٽي آءُ

هي جڳ هو جڳ مونسان جرڪي، مان تنهنجي چانداڻ،
پنهل تون موٽي آءُ
پنهل تون موٽي آءُ

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

روز وڪاڻي ، هاءِ نماڻي ، وينگس وچ بازار
الو ميان ، وينگس وچ بازار!

ڪپڙا رنگبرنگي جنهن جا ، چپڙا چاشنيدار
الو ميان ، وينگس وچ بازار!

منهن منهن آ مومل مي ماڙي، اُرهه اُرهه اسرار
الو ميان ، وينگس وچ بازار!

هر ڪنهن ڪاڻي ڪي راڻي جو روپ ڏنو ڪلدار
الو ميان ، وينگس وچ بازار!

ڪنهن جي واڇ ڪٽوري ورچي، هانوَ ڏني هيڪار
الو ميان ، وينگس وچ بازار!

وهيءَ وهيءَ جي وکري پرکي، ورهه ڪيا واپار
الو ميان ، وينگس وچ بازار!

ممتا ماريءَ ماءُ ستي هئي، جائيءَ لاءِ چمار
الو ميان ، وينگس وچ بازار!

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

ڪنهن ڇاتو ٽي وقت ڪندو هيئن، لوليءَ تي للڪار
الو ميان ، وينگس و چ بازار!

جوڙيو آ، جنسار ٻه ڇاچا سڀ جي پالڻهار
الو ميان ، وينگس و چ بازار!

ڇيت ڪري جي چڪجي ، ڪانهي ڪابه ڪڙائي يار
الو ميان ، وينگس و چ بازار!

چارڻ چوري چنگ انهيءَ تي، ٻول ڪيا ٻلهار
الو ميان ، وينگس و چ بازار!
الو ميان ، وينگس و چ بازار!

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

نانگو آهيان نانگو يار!
نانگو آهيان نانگو يار!

پهتو آهيان ڪاڪ ڪنڌيءَ تي ، چوري پنهنجو چانگو يار،
نانگو آهيان نانگو يار!

نڪتو آهيان هن نگريءَ مان لاهي سر جو سانگو يار،
نانگو آهيان نانگو يار!

من جو ميت مهانگو مون لاءِ سارو ديس سهانگو يار،
نانگو آهيان نانگو يار!

هلندين يار پرينءَ ڏي مونسان؟ آهي پنڌ اڙانگو يار،
نانگو آهيان نانگو يار!
نانگو آهيان نانگو يار!

هير مئي ، او هير مئي ! ـ ڪير چوير تو هير مئي...!
ڪير چوير تو هير مئي...!

رانجهوءَ ونجهليءَ ڏانهن نهاريو،
ڪير چوير تو هير مئي...!

ونجهليءَ پنهنجو هانءُ نه هاريو،
ڪير چوير تو هير مئي...!

ڏات ڏکوئيءَ ڏونگر ڏاريو،
ڪير چوير تو هير مئي...!

ڌرتيءَ ۽ آڪاس پڪاريو،
ڪير چوير تو هير مئي...!

پيار نه مرندو ڪيئن به ماريو،
ڪير چوي تو هير مئي...!

ويري وهه جا ٽانو پياريو،
ڪير چوير تو هير مئي...!
هير مئي او هير مئي! ـ ڪير چوي تو هير مئي...!

بادل ڙي بادل ڙي ، منهنجا نيڻ نہ ٿا بس ڪن!
گجي گجي گهنگهور گهٽائون ، آڱم ۾ اپرن،
منهنجا نيڻ نہ ٿا بس ڪن!

ساوڻ من - پاوڻ ۾ سرتيون، ڪلندي ڪيچ وڃن،
منهنجا نيڻ نہ ٿا بس ڪن!

رُت آئي رُت ويئي ، جهولي ۾ ٿا ڏينهن جهلن،
منهنجا نيڻ نہ ٿا بس ڪن!

مون ڳهليءَ جيئن ڳولي ٿي، ڪجھ پن پن منجھ پون،
منهنجا نيڻ نہ ٿا بس ڪن!

پيچ پني پنيور مٿان ، اڄ بوندون ٿيون برسن،
منهنجا نيڻ نہ ٿا بس ڪن!

ڪهڙي پار پنهونءَ ڪي چايو ، آڌيءَ رات اٿن،
منهنجا نيڻ نہ ٿا بس ڪن!

هاءِ ولهيءَ ڪي ڪيئن وساريو ، سج ۾ سانگيئڙن،
منهنجا نيڻ نہ ٿا بس ڪن!
منهنجا نيڻ نہ ٿا بس ڪن!

ڪوئي آهي ، ڪوئي آهي! جيڪو سچ چوي؟
جيڪو سچ چوي؟

ڏينهن ڏتي جو هن ڏائڻ تان ، جيڪو گهونگهٽ لاهي،
جيڪو سچ چوي؟

سانگ سياست جا سمجهي، جو ٺاهه ٺڳيءَ جا ڊاهي،
جيڪو سچ چوي؟

اونداهيءَسان جيڪو الجهي، چانڊوڪيءَ کي چاهي،
جيڪو سچ چوي؟

سنڌڙي مونکي سڏ ته ڏي تون چپ چو آهين ، چاهي؟
جيڪو سچ چوي؟

ڪوئي آهي ، ڪوئي آهي ، جيڪو سچ چوي؟
جيڪو سچ چوي؟

سانگيئڙن جي سار نہ ڇڏ،
رات تہ راهي گذري ويندي.

چاجي دوري دل ئي دل ۾، پکڙي تن جي اوڏا اڏ،
رات تہ راهي گذري ويندي.

من ئي من ۾ ماروئڙن کي ، ڪنهن مارگ تي آٽي گڏ،
رات تہ راهي گذري ويندي.

ايندي ايندي ، ايندي ساجاهہ ايندي تنهنجي سرلي سڏ
رات تہ راهي گذري ويندي.

نيٺ تہ ڪرندا ڪوٽ انهن جا، ڪيتي وارا پوندا ڪڏ،
رات تہ راهي گذري ويندي.
رات تہ راهي گذري ويندي.

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com

نئون جمالو

نئين موج تي مهراڻ ۾
هو جمالو!

نئين موج تي مهراڻ ۾
هو جمالو!

جنهن ۾ ليٽ ٻڏا ٻيٽ تي،
هو جمالو!

جنهن جي ڦاٽ ، ڍيگا گهاٽ تي،
هو جمالو!

جنهن ۾ ٻيڙيون سائينءَ سيڙهيون تي،
هو جمالو!

جن جا پڳهه جڳهه جڳهه تي،
هو جمالو!

جن جا مانجهي تي منجهڌار ۾
هو جمالو!

اهي تري ويندئون تار ۾
هو جمالو!

نئين موج تي مهراڻ ۾
هو جمالو!

نئين مون تي مهراڻ ۾
هو جمالو!

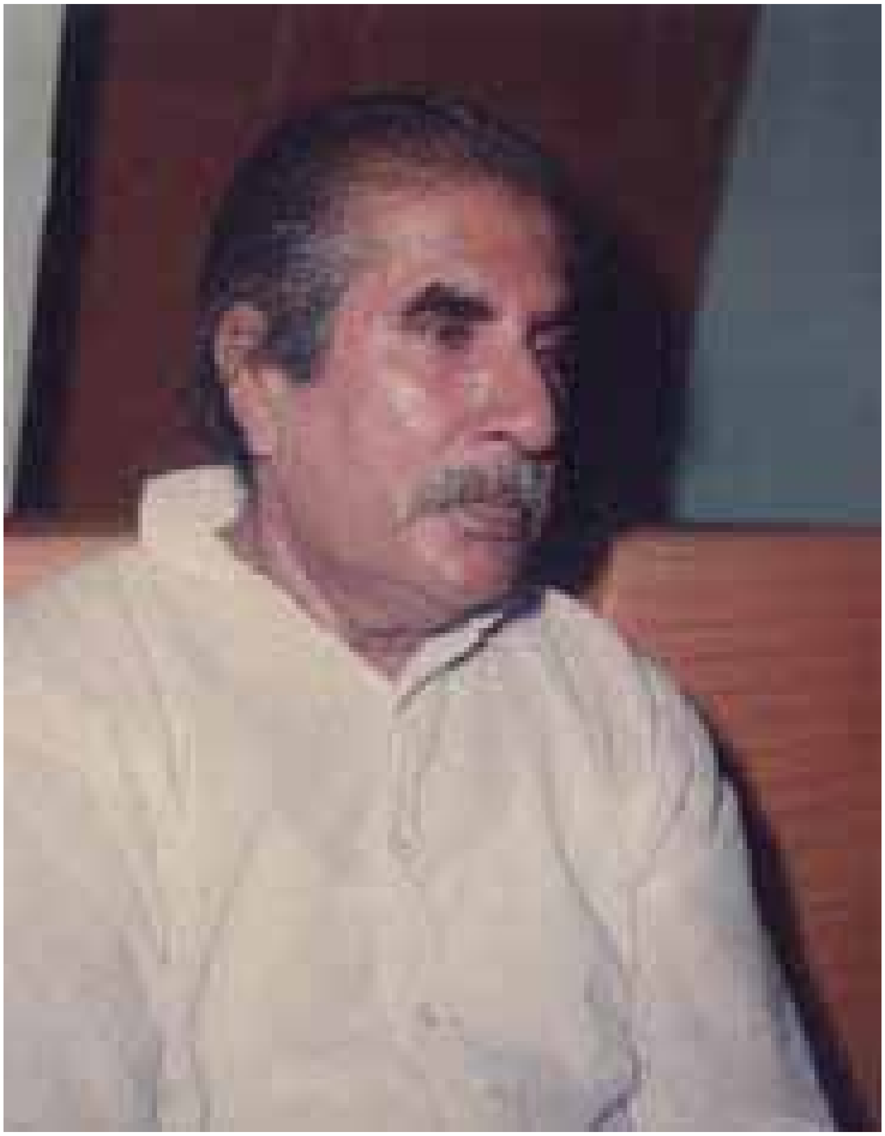

شيخ اياز

WEBSITE: www.sascitysukkur.com
E-MAIL : abdullateefansari@yahoo.com